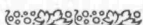

Na pokopališču.

Med grobovi ljudstvo hodi,	Tajno vstajajo pred duhom
Na obrazih žalost, strah;	Znanci, ki v gomilah spe,
Slednji kamen te spominja:	Kot svariti bi hoteli:
„Prah si in se zmaneš v prah.“	„Danes si, a jutri ne.“

Slednji grobni grič spominja
Na ločitev te grenkó:
„Danes še vesel prepevaš,
Jutri v grob te ponesó ...“

Gvetoš.

Mamici v slovo.

Bela odeja	Vse tako mirno
Pokriva poljé,	Tu sredi poljá,
Tožno po polju	V srcu leujem
Zvonovi doné.	Nemir je doma.

Kot da jemali	Oj, vi zvonovi,
Bi večno slovo,	Zvonite lepo,
Ah, še otožneje	Mamici moji
Danes pojo,	Zvonite v slovo . .

Taras Vaziljev.

Na grobovih.

Lučke brlijo,	Mati kleči,
Cvetke dehtijo	Milo ječi
Iznad grobóv.	Gori v nebó.
Vrba priklanja	Ljubi ji sinek
Vejice šibke	Dolgo že sniva
Do mrzlih grobov.	Pod mrzlo zemljó.

A tolažilo,
Milo blažilo
Pije srcé.
Mati vesela
Sebe tolaži:
„Sinek že moli
Gori na nebu,
Prosi zamé.

Mokriški.

